Dosarul nr. 4r-2439/25 Judecătoria: Chișinău (sediul Buiucani)
4-24127090-02-4r-07072025 Judecător: Cristina CHEPTEA

D E C I Z I E
în numele Legii

08 iulie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței Eugeniu BEȘELEA
Judecători Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursurile declarate de către victima Alina PÎNZARU și de agentul constatator, Grigore GOREU, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4203/2024 din 09 iunie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 366367 din 13 septembrie 2024 în privința lui **Egor CATAN** în temeiul art.70 alin.(1) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 08.11.2024 până la 09.06.2025;
în Curtea de Apel Centru, din 07.07.2025 până la 08.07.2026.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. Egor CATAN a depus în instanță contestație (5r-4203/2024) împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 366367 și a deciziei agentului constatator din 13 septembrie 2024, prin care a solicitat admiterea contestației și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator cu clasarea cauzei, din lipsa faptului contravenției reținută în acțiunile sale, în baza art.70 alin.(1) Cod contravențional.

Procurorul Ștefan CIUPERCĂ din cadrul Procuraturii mun. Chișinău, sediul Buiucani la fel a depus în instanță contestație (5r-4203/2024) împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 366367 și a deciziei agentului constatator din 13 septembrie 2024, pledând pentru admiterea contestației și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator întocmit în baza art.70 alin.(1) Cod

contravențional pe numele lui Egor CATAN, invocând inexistența faptei, precum și încălcări de procedură.

Cauzele au fost conexate într-o singură procedură, prin încheierea din 22 mai 2025, oferindu-se unicul număr 5r-4203/2024.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4203/2024 din 09 iunie 2025,* a fost admisă contestației depusă de Egor CATAN și de procurorul Ștefan CIUPERCA (Procuratura mun. Chișinău, sediul Buiucani) împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 366367 din 13 septembrie 2024 și a deciziei agentului constatator din aceeași dată, din cadrul IP Buiucani.

A fost anulat procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 366367 din 13 septembrie 2024 și a deciziei de sancționare din aceeași dată, cu încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Egor CATAN în baza art.70 alin.(1) Cod contravențional, pe motivul inexistenței faptei.

3. Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, victima Alina PÎNZARU a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4203/2024 din 09 iunie 2025, prin care s-a admis contestația depusă de către Egor CATAN şi de procurorul Ştefan CIUPERCA (procuratura mun. Chișinău, sediul Buiucani) împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 366367 din 13 septembrie 2024 și a deciziei agentului constatator din aceeași dată, din cadrul IP Buiucani.

În motivarea recursului victima a menționat că, hotărârea instanței ca fiind neîntemeiată și ilegală, susținând că faptele reținute inițial de organele de poliție sunt reale și dovedite. În fapt, recurenta afirmă că la data de 16.09.2023, Egor CATAN, în cadrul unei discuții purtate în curtea unui complex locativ din mun. Chișinău, a făcut declarații defăimătoare la adresa sa, în prezența unor terți (reprezentanți ai companiei de pază și alți martori). Acesta ar fi afirmat că recurenta primește lunar sume de bani neoficiale de la companii care prestează servicii pentru asociația de proprietari, că ar fi implicată în scheme de estorcare și gestionare frauduloasă a fondurilor asociației de locatari.

Recurenta susține că astfel de afirmații au fost repetate și în alte contexte, inclusiv în fața altor locatari, ceea ce ar fi afectat grav reputația sa profesională și personală. Invocă că aceste declarații întrunesc elementele contravenției de calomnie prevăzute de art.70 Cod contravențional, întrucât ar reprezenta imputarea publică a unor fapte determinate care, dacă ar fi adevărate, i-ar aduce prejudicii de ordin penal, administrativ și moral. În acest context, la 04.10.2023, recurenta a depus o plângere la Inspectoratul de Poliție Buiucani, solicitând investigarea cazului și tragerea la răspundere contravențională a lui Egor CATAN. În urma verificărilor efectuate de poliție, la 13.09.2024, i s-a comunicat că faptele sesizate s-au confirmat, fiind întocmit proces-verbal contravențional și fiind recunoscută calitatea sa de victimă.

Ulterior, Egor CATAN a contestat procesul-verbal și decizia agentului constatator, iar instanța de fond a admis contestația acestuia, a anulat actele întocmite de poliție și a încetat procesul contravențional, motivând prin inexistența faptei. Recurenta consideră că această concluzie este eronată, întrucât instanța nu ar fi apreciat corect probele administrate și ar fi ignorat caracterul public și defăimător al afirmațiilor făcute de intimat. De asemenea,

recurenta invocă încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil, susținând că nu a fost citată corespunzător la ședințele de judecată. Ea afirmă că nu a primit citații legale privind continuarea procesului, motiv pentru care cauza a fost examinată în lipsa sa. În opinia sa, această situație încalcă prevederile art.382 Cod contravențional privind citarea, care impune informarea părților cu cel puțin 5 zile înainte de ședință, precum și art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil.

În final, recurenta susține că sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției de calomnie prevăzute de art.70 Cod contravențional, atât sub aspect obiectiv (afirmarea publică a unor fapte defăimătoare), cât și sub aspect subiectiv (intenția de a discredita). Mai subliniază că afirmațiile lui Egor CATAN i-au afectat nu doar reputația personală, ci și activitatea profesională în calitate de administrator al unei companii de gestionare a blocurilor locative, afectând relațiile cu partenerii și imaginea acesteia în mediul de afaceri.

Prin urmare, recurenta solicită anularea hotărârii instanței de fond și menținerea procesului-verbal contravențional și a sancțiunii aplicate lui Egor CATAN .

4. Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, agentul constatator Grigore GOREU a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4203/2024 din 09 iunie 2025, cu menținerea procesului-verbal contravențional.

În motivarea recursului agentul constatator a menționat că, hotărârea instanței de fond neîntemeiată și ilegală, susținând că există probe suficiente care demonstrează vinovăția lui Egor CATAN pentru săvârșirea contravenției de calomnie prevăzute de art.70 Cod contravențional. În fapt, se arată că, la data de 16.09.2023, Egor CATAN ar fi făcut declarații defăimătoare în public, în curtea unui complex locativ din mun. Chișinău, în prezența mai multor persoane, afirmând că Alina PÎNZARU ar primi lunar sume de bani neoficiale de la companii prestatoare de servicii și că ar fi implicată în scheme de estorcare și gestionare frauduloasă a fondurilor unei asociații de proprietari. Recurentul susține că aceste afirmații au fost repetate și în alte contexte și au afectat grav reputația sa personală și profesională, întrucât aceasta este administrator al unei companii de administrare a blocurilor locative, cu numeroase contracte și parteneri.

Se menționează că, în urma plângerii depuse la Inspectoratul de Poliție Buiucani la 04.10.2023, au fost efectuate verificări, inclusiv audierea martorilor și examinarea probelor video, fiind concluzionat că faptele imputate lui Egor CATAN sunt confirmate. În consecință, a fost întocmit procesul-verbal contravențional și recurentei i-a fost recunoscut statutul de victimă. Ulterior, Egor CATAN a contestat actele întocmite, iar instanța de judecată a admis contestația acestuia, a anulat procesul-verbal și decizia de sancționare și a încetat procesul contravențional pe motivul inexistenței faptei. Recurenta contestă această concluzie, susținând că instanța a ignorat probele administrate de agentul constatator, inclusiv declarațiile martorilor, înregistrările video și procesele-verbale întocmite în cauză.

Totodată, se invocă faptul că instanța a pus la îndoială existența probelor video (CD), deși acestea au fost depuse la dosar și completate de procese-verbale de examinare a convorbirilor. Se mai arată că martorii audiați (Alexandr BÎTCA, Andrei ROTARU și Nadejda COSTIN) au confirmat împrejurările faptei, însă instanța nu le-ar fi apreciat corect.

Recurentul mai susține că au fost respectate procedurile de citare a contravenientului, acesta fiind citat repetat la diferite date, astfel încât nu se poate reține încălcarea dreptului la apărare sau a dreptului la informare. În final, se invocă prevederile Codului contravențional privind probele și procesul-verbal contravențional, arătându-se că toate condițiile legale au fost respectate de agentul constatator, iar vinovăția lui Egor CATAN ar fi fost dovedită. Prin urmare, se solicită menținerea procesului-verbal contravențional și anularea hotărârii instanței de fond.

5. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod Contravențional, agentul constatator, procurorul, victima și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

La data de 15 septembrie 2025 CATAN Egor a depus referință la recursurile declarate de agentul constatator al IP Buiucani și de recurenta Alina PÎNZARU, solicitând respingerea acestora și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 09.06.2025, prin care a fost anulat procesul-verbal contravențional și încetat procesul contravențional pe motivul inexistenței faptei.

Acesta susține că argumentele recurenților sunt formale, neîntemeiate și nu demonstrează ilegalitatea hotărârii instanței de fond. În opinia sa, instanța a soluționat corect cauza, bazându-se pe probele administrate în ședință și pe constatări directe, în conformitate cu legea. Intimatul arată că procesul-verbal contravențional întocmit în privința sa este ilegal, întrucât acuzația de calomnie prevăzută de art.70 Cod contravențional este formulată vag, fără descriere clară a faptelor, fără indicarea exactă a informațiilor pretins defăimătoare și fără probe concludente care să confirme vinovăția sa.

În ceea ce privește recursul IP Buiucani, acesta susține că nu au fost respectate cerințele legale privind citarea sa, întrucât nu există dovezi că citațiile i-au fost înmânate în mod legal,

unele citații fiind emise pe nume greșite, iar altele nefiind recepționate. De asemenea, afirmă că nu i-a fost comunicat procesul-verbal contravențional în mod legal, ceea ce i-ar fi încălcat dreptul la apărare și la un proces echitabil. Referitor la probele administrate de agentul constatator, intimatul susține că nu există dovezi clare că afirmațiile vizau exact persoana Alina PÎNZARU , întrucât în înregistrările audio-video apare doar prenumele „Alina”, fără identificare certă. Totodată, contestă relevanța și credibilitatea martorilor, invocând contradicții între declarațiile acestora și circumstanțele reale ale incidentului.

Intimatul mai invocă faptul că anumite proceduri esențiale au fost încălcate, inclusiv lipsa avertizării legale a victimei și a martorilor privind răspunderea pentru declarații mincinoase, precum și lipsa clarificării normei legale aplicate în procesul-verbal. De asemenea, acesta critică modul de administrare a probelor, inclusiv existența unor neconcordanțe privind înregistrarea video (CD), lipsa unor înregistrări utile și absența dovezilor care să confirme în mod cert acuzațiile formulate împotriva sa.

În ceea ce privește recursul Alina PÎNZARU, intimatul susține că acesta nu conține argumente juridice solide și încearcă să inducă în eroare instanța, fără a demonstra legalitatea procesului-verbal anulat. El invocă jurisprudența CEDO, arătând că procesul-verbal nu beneficiază de prezumție absolută de legalitate și trebuie susținut de probe reale. Totodată, contestă legalitatea citării recurentei PÎNZARU, dar și modul în care aceasta a fost informată despre ședințele de judecată, afirmând că există neclarități și contradicții în dosar cu privire la aceste aspecte.

În final, intimatul susține că instanța de fond a constatat corect lipsa probelor concludente, caracterul vag al acuzațiilor și încălcările procedurale comise de agentul constatator. Prin urmare, solicită respingerea ambelor recursuri ca nefondate și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău din 09.06.2025 ca legală și întemeiată.

La data de 15 septembrie 2025 procurorul Vera CHIRANDA, din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, Oficiul Buiucani, a depus referință la recursurile declarate de agentul constatator al IP Buiucani și de recurenta Alina PÎNZARU, solicitând respingerea acestora și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 09.06.2025, prin care a fost anulat procesul-verbal contravențional și încetat procesul contravențional pe motivul inexistenței faptei.

Procurorul susține că hotărârea instanței de fond este legală și temeinică, întrucât aceasta a analizat corect toate circumstanțele cauzei, respectând prevederile legale privind administrarea probelor, dreptul la apărare și încadrarea juridică a faptei.

În ceea ce privește recursul agentului constatator, procurorul arată că nu există dovezi privind citarea legală a persoanei vizate, lipsind confirmările de recepție a citațiilor, ceea ce indică încălcarea dreptului la apărare. De asemenea, se menționează că procesul-verbal nu a fost comunicat în mod legal persoanei vizate, fiind adus la cunoștință ulterior. Se mai subliniază că au existat încălcări procedurale la administrarea probelor, întrucât victima nu a fost avertizată conform legii privind răspunderea pentru declarații false, iar martorii audiați nu au fost avertizați în mod corespunzător. Aceste omisiuni afectează validitatea probelor.

Procurorul mai susține că procesul-verbal contravențional este vag și neclar, nefiind descrise concret faptele imputate, conținutul presupus defăimător sau norma legală exact încălcată, fiind indicată doar o referință generală la legislație. În lipsa probelor certe,

sancțiunea a fost aplicată pe baza unor presupuneri, ceea ce contravine principiului prezumției de nevinovăție.

Referitor la recursul depus de Alina PÎNZARU, procurorul consideră că acesta nu conține temeiuri legale prevăzute de Codul contravențional și că argumentele invocate nu pot răsturna concluziile instanței de fond. Se menționează că nu există dovezi ale vinovăției, iar procedura de citare a fost legal îndeplinită.

În final, procurorul solicită respingerea ambelor recursuri ca nefondate și menținerea Hotărârii Judecătoriei Chișinău din 09.06.2025 ca fiind legală și întemeiată.

6. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia *de a respinge ca fiind nefondate recursurile declarate de către victima Alina PÎNZARU și de agentul constatator, Grigore GOREU, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4203/2024 din 09 iunie 2025 din considerentele ce succed.*

7. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art.7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod*. În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

Potrivit art.10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.*

Conform prevederilor art.14 alin.(1)-(3) Cod contravențional, *contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție*

dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

În acord cu art.374 Cod contravențional, *procesul contravențional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenției. Procesul contravențional se desfăşoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, *la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.*

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

8. În fapt, potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că, la data de 13 septembrie 2024 de către agentul constatator al IP Buiucani al DP mun. Chișinău, în persoana ofițerului de sector Grigore GOREA, a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție pe numele lui Egor CATAN, în temeiul art.70 alin.(1) Cod contravențional, invocându-se, că acesta la data de 16.09.2023, aflându-se pe s*****, a răspândit cu bună-știință informații mincinoase ce-i defăimează pe Alina PÎNZARU și Ruslan PÎNZARU, precum că aceștia ar fi comis infracțiuni de furt în perioada de administrare a complexului locativ din str. Ion Buzdugan, și că până în prezent utilizează scheme de estorcare a banilor.

Pe cale de consecință, Egor CATAN, a fost sancționat conform art.70 alin.(1) Cod contravențional, fiindu-i stabilită sancțiune sub formă de amendă în mărime de 48 unități convenționale, ce constituie 2400,00 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 366367 și cu decizia agentului constatator din 13 septembrie 2024, Egor CATAN a depus în instanță

contestație (dosar nr. 5r-4203/2024). De asemenea, procurorul Ștefan CIUPERCĂ din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, sediul Buiucani, a depus în instanță contestație în același dosar (nr. 5r-4203/2024).

Drept consecință prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4203/2024 din 09 iunie 2025, a fost admisă contestației depusă de Egor CATAN și de procurorul Ștefan CIUPERCA (Procuratura mun. Chișinău, sediul Buiucani) împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 366367 din 13 septembrie 2024 și a deciziei agentului constatator din aceeași dată, din cadrul IP Buiucani și a fost anulat procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 366367 din 13 septembrie 2024 și a deciziei de sancționare din aceeași dată, cu încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Egor CATAN în baza art.70 alin.(1) Cod contravențional, pe motivul inexistenței faptei.

9. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurenții nu au prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondate recursurile declarate în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Așadar, Colegiul relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat o decizie de sancționare a lui Egor CATAN, în lipsa probelor pertinente și concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art.70 alin.(1) Cod contravențional.

Instanța de recurs atestă că, din conținutul procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 366367 din 13 septembrie 2024, cercetat nemijlocit în ședință, nu rezultă fapta de care este acuzat Egor CATAN comiterea contravenției prevăzute de art.70 alin.(1) Cod contravențional, or simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspunderea contravențională.

În conformitate cu art.70 alin.(1) Cod contravențional, constituie contravenție *calomnia, adică răspândirea cu bună știință a unor informații mincinoase ce defăimează o altă persoană, se sancționează cu amendă de la 48 la 72 de unități convenționale aplicată persoanei fizice sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 20 la 60 de ore, cu amendă de la 72 la 150 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere cu privarea de dreptul de a deține anumite funcții sau de dreptul de a desfășura anumite activități pe un termen de la 3 luni la un an.*

Agentul constatator a reținut în sarcina lui Egor CATAN precum că la data de 16.09.2023, aflându-se pe s*****, a răspândit cu bună-știință informații mincinoase ce-i defăimează pe Alina PÎNZARU și Ruslan PÎNZARU, precum că aceștia ar fi comis infracțiuni de furt în perioada de administrare a complexului locativ din str. Ion Buzdugan, și că până în prezent utilizează scheme de estorcare a banilor. La stabilirea veridicității acestei circumstanțe, Colegiul alăturat instanței de judecată a fost în imposibilitate să examineze careva material probator, întrucât la materialele cauzei de către agentul constatator nu a anexat nici o probă în acest sens.

Colegiul penal reține că *obiectul juridic nemijlocit* al acestei contravenții îl constituie relațiile sociale a căror existență şi desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea demnității persoanei.

Latura obiectivă a calomniei se realizează prin răspândirea cu bună-știință a unor informații mincinoase ce defăimează o altă persoană.

Prin *răspândire* se înțelege comunicarea unei alte persoane (în afară de victimă) a unor informații ce nu corespund realității. De exemplu, că persoana şi-a construit casa cu mijloace neprovenite din munca ei proprie, sau că ia mită etc. Scornirile calomnioase comunicate numai victimei, în lipsa altor persoane, nu constituie o calomnie, ci poate fi vorba de insultă.

Răspândirea unor informații adevărate care, deși dezonorează persoana, corespund parțial sau total realității, nu constituie componența unei calomnii.

Defăimătoare se consideră orice informație mincinoasă despre săvârșirea de către o persoană a unor acțiuni sau a unor fapte ce încalcă normele morale şi de conviețuire.

Răspândirea informațiilor mincinoase trebuie să conțină afirmația cu privire la unele fapte care ar fi existat sau există în prezent, şi nu despre unele fapte care se pot produce în viitor.

Victima calomniei poate fi orice persoană (matură, copil, persoană responsabilă etc.), întrucât demnitatea ei se apreciază indiferent de faptul dacă posedă sau nu sentimentul propriei demnități.

Nu se consideră răspândite informațiile defăimătoare divulgate în prezența unor oameni care nu posedă limba sau a surzilor, copiilor mici, a persoanelor incapabile să înțeleagă sensul celor comunicate din cauza unor boli psihice.

Calomnia se consideră consumată o dată cu comunicarea informațiilor mincinoase altei persoane, indiferent de faptul dacă persoana calomniată a aflat despre aceste informații sau nu.

Latura subiectivă se caracterizează numai prin intenție directă. Motivele calomniei pot fi diferite: invidia, răzbunarea, gelozia, strengăria etc., însă pentru calificare ele nu prezintă interes.

Subiect al infracțiunii poate fi o persoană fizică responsabilă, care a împlinit vârsta de 18 ani.

10. În acest context, Colegiul penal reține că, pentru existența contravenției prevăzute de art.70 alin.(1) Cod contravențional, este necesară întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale faptei, inclusiv dovedirea certă a acțiunii de răspândire cu bună-știință a unor informații mincinoase, precum și caracterul defăimător al acestora, în raport cu persoane determinate și către terți. Or, în speță, aceste elemente nu au fost probate în mod cert, concludent și dincolo de orice dubiu rezonabil.

Colegiul constată că materialul probator administrat în cauză este insuficient pentru a demonstra existența faptei contravenționale imputate lui Egor CATAN. Declarațiile persoanelor audiate nu sunt susținute de probe obiective, iar mijlocul material de probă principal invocat – suportul video – nu conține înregistrări utile cauzei, fiind lipsit de conținut probator relevant.

În aceste condiții, probațiunea administrată nu permite stabilirea împrejurărilor esențiale ale cauzei, respectiv modalitatea, contextul și caracterul pretins defăimător al afirmațiilor imputate.

Totodată, Colegiul reține că simpla învinuire formală consemnată în procesul-verbal cu privire la contravenție nu poate suplini lipsa probelor, întrucât procesul-verbal constituie un mijloc de probă supus aprecierii instanței, iar nu o dovadă absolută a vinovăției. În lipsa coroborării acestuia cu alte probe pertinente și concludente, nu se poate reține existența faptei contravenționale.

În conformitate cu principiul prezumției de nevinovăție, consacrat de legislația contravențională și standardele jurisprudențiale aplicabile, orice dubiu în probarea acuzației urmează a fi interpretat în favoarea persoanei trase la răspundere contravențională. Sarcina probațiunii revine organului constatator, care este obligat să dovedească atât existența faptei, cât și vinovăția persoanei atrase la răspundere.

În speță, Colegiul apreciază că aceste exigențe nu au fost respectate, iar probele administrate nu confirmă, dincolo de orice îndoială, că Egor CATAN ar fi săvârșit fapta contravențională prevăzută de art.70 alin.(1) Cod contravențional. În consecință, se constată lipsa temeiului juridic pentru atragerea acestuia la răspundere contravențională, întrucât nu este dovedită existența faptei contravenționale.

Totuși, pornind de la principiul consacrat de art.425 alin.(4) Cod contravențional al Republicii Moldova, potrivit căruia nici o probă nu are o valoare prestabilită, instanța este obligată să aprecieze probele în ansamblu, din perspectiva pertinenței, concludenții și coroborării acestora cu celelalte circumstanțe ale cauzei. În acest context, simpla întocmire a procesului-verbal cu privire la contravenție nu poate avea valoare probatorie absolută și nu este suficientă, prin ea însăși, pentru a fundamenta răspunderea contravențională, în lipsa unui probatoriu complet și coerent care să confirme vinovăția persoanei. Or, potrivit standardului probator aplicabil în materie contravențională, stabilirea răspunderii este condiționată de existența unui ansamblu de probe pertinente și concludente, din care să rezulte, dincolo de orice dubiu rezonabil, întrunirea elementelor constitutive ale faptei imputate. În speță însă, Colegiul constată că agentul constatator nu a administrat un asemenea probatoriu.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că probele prezentate se rezumă la cererea depusă de Alina PÎNZARU, procese-verbale de audiere ale acesteia și declarațiile unor martori, fără ca acestea să fie susținute de mijloace de probă obiective, independente și coroborate. Mai mult, martorii audiați nu au fost avertizați asupra răspunderii pentru declarații mincinoase, ceea ce afectează garanțiile de credibilitate și forța probantă a declarațiilor acestora.

Totodată, Colegiul reține că lipsa audierii făptuitorului în cadrul procesului contravențional și lipsa asigurării efective a dreptului la apărare constituie o atingere adusă garanțiilor procedurale fundamentale, consacrate de principiile procesului echitabil și de dreptul la apărare, ceea ce afectează legalitatea întregii proceduri contravenționale.

În continuare, Colegiul subliniază că procesul-verbal cu privire la contravenție nu constituie o probă cu forță probantă absolută, ci un mijloc de probă supus aprecierii instanței, care trebuie coroborat cu alte probe administrate în cauză. În lipsa unei asemenea coroborări, simpla consemnare a unei situații de fapt de către agentul constatator nu poate fundamenta o

concluzie de vinovăție. De asemenea, Colegiul observă că pct.6 al procesului-verbal cu privire la contravenție nu conține descrierea concretă, clară și detaliată a circumstanțelor pretinsei fapte contravenționale, ceea ce denotă o lipsă de individualizare a elementelor esențiale ale acuzației și afectează însuși caracterul determinat al faptei imputate.

În aceste condiții, se reține că activitatea agentului constatator a avut un caracter preponderent formal, fără o investigare efectivă a împrejurărilor cauzei și fără administrarea unui probatoriu apt să demonstreze existența faptei contravenționale. Simpla susținere a acuzației prin declarațiile presupusei victime, nesusținute de probe obiective și independente, nu este suficientă pentru angajarea răspunderii contravenționale.

În consecință, în lipsa unor probe pertinente, concludente și coroborate, din care să rezulte cu certitudine săvârșirea faptei prevăzute de art.70 alin.(1) Cod contravențional de către Egor CATAN, Colegiul constată că nu este dovedită existența faptei contravenționale, iar acuzația rămâne la nivel de afirmație, fără suport juridic probator.

11. Colegiul penal reține că argumentele recurentei Alina PÎNZARU sunt neîntemeiate și nu pot fi reținute, întrucât acestea nu sunt susținute de un probatoriu suficient, concludent și coroborat, în sensul cerințelor legale privind angajarea răspunderii contravenționale.

În primul rând, afirmațiile recurentei privind pretinsa comitere a faptei contravenționale de către Egor CATAN se bazează exclusiv pe interpretarea subiectivă a unor declarații și pe propria apreciere asupra conținutului acestora, fără a fi confirmate prin probe obiective, independente și verificabile. Or, în materia contravențională, simpla susținere a unei părți nu poate substitui sarcina probei, care incumbă organului constatator.

În al doilea rând, susținerea potrivit căreia faptele ar fi „reale și dovedite” nu este susținută de materialul probator administrat în cauză. Instanța de fond a constatat în mod corect că probatoriul prezentat este lacunar, necoroborat și insuficient pentru a stabili, dincolo de orice dubiu, existența elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art.70 alin.(1) Cod contravențional. Or, calificarea juridică a unei fapte ca fiind contravenție nu se poate realiza prin simpla afirmare a existenței unui prejudiciu de imagine, ci presupune dovedirea cumulativă a tuturor elementelor constitutive, inclusiv a acțiunii de „răspândire” în sens juridic, către terți determinați, precum și a caracterului cert mincinos al informațiilor imputate.

În al treilea rând, afirmația recurentei privind pretinsa „*ignorare a probelor*” de către instanța de fond nu poate fi reținută. Din hotărârea atacată rezultă că instanța a examinat toate materialele dosarului și a motivat în mod explicit lipsa probelor concludente. Simplul fapt că instanța a ajuns la o concluzie diferită de cea a recurentei nu echivalează cu o apreciere arbitrară sau cu ignorarea probelor. Totodată, susținerea privind încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil este neîntemeiată. Din materialele cauzei nu rezultă existența unei încălcări procedurale de natură să afecteze legalitatea examinării cauzei. Dreptul la un proces echitabil nu presupune obligativitatea soluției favorabile unei părți, ci garantarea posibilității reale de participare la proces și de prezentare a argumentelor. În plus, eventualele nereguli privind citarea, chiar dacă ar fi invocate, nu pot conduce automat la admiterea recursului, în lipsa demonstrării unui prejudiciu procesual concret și a influențării soluției pronunțate.

În fine, afirmațiile recurentei privind pretinsa afectare a reputației sale profesionale și personale nu sunt suficiente pentru a suplini lipsa probelor privind întrunirea elementelor constitutive ale contravenției. Răspunderea contravențională nu poate fi angajată în baza unor aprecieri de ordin subiectiv, ci exclusiv în baza unor probe certe și concludente.

Prin urmare, Colegiul penal constată că argumentele recurentei reprezintă simple susțineri declarative, necoroborate cu probatoriu relevant, și nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de fond, care a apreciat în mod corect că în cauză nu este dovedită existența faptei contravenționale prevăzute de art.70 alin.(1) Cod contravențional.

12. Colegiul penal reține că argumentele invocate de agentul constatator, în sensul că fapta contravențională ar fi fost „stabilită și confirmată" în urma verificărilor efectuate, nu pot fi reținute, întrucât acestea nu sunt susținute de un probatoriu suficient, concludent și coroborat, în condițiile legii.

În acest sens, instanța de recurs subliniază că procesul-verbal cu privire la contravenție constituie un mijloc de probă, iar nu o dovadă absolută a vinovăției persoanei. Forța sa probantă este una relativă și condiționată de coroborarea cu alte mijloace de probă pertinente și obiective, capabile să confirme situația de fapt reținută de agentul constatator. Or, în speță, constatarea pretinsei fapte se bazează în mod preponderent pe declarațiile persoanei vătămate, fără existența unor probe independente care să confirme în mod obiectiv împrejurările invocate, respectiv actul de „răspândire" a informațiilor, contextul concret al acestuia și caracterul său public în sens juridic.

De asemenea, simpla invocare a faptului că „*verificările poliției au confirmat fapta*" nu este suficientă în lipsa indicării și prezentării unor mijloace de probă concrete, verificabile și supuse aprecierii instanței. O asemenea motivare are un caracter declarativ și nu poate suplini obligația legală de administrare a unui probatoriu complet. În plus, Colegiul reține că stabilirea existenței contravenției prevăzute de art.70 alin.(1) Cod contravențional presupune dovedirea certă a elementului material al faptei, respectiv comunicarea către terți a unor informații false, cu caracter defăimător, precum și caracterul intenționat al acestei acțiuni. Aceste elemente nu pot fi prezumate și nici deduse exclusiv din afirmațiile părții vătămate sau din aprecierea unilaterală a agentului constatator.

Totodată, Colegiul penal reiterează că sarcina probațiunii revine organului constatator, care este obligat să administreze probe suficiente pentru a înlătura orice dubiu rezonabil cu privire la vinovăția persoanei. În absența unui asemenea probatoriu, orice dubiu profită persoanei trase la răspundere contravențională, în virtutea principiului prezumției de nevinovăție. În aceste condiții, susținerile agentului constatator privind existența unei fapte contravenționale dovedite nu pot fi reținute, întrucât acestea nu sunt susținute de probe obiective, coroborate și apte să confirme în mod cert întrunirea elementelor constitutive ale contravenției imputate.

Prin urmare, concluzia instanței de fond privind lipsa faptei contravenționale este legală și întemeiată, fiind rezultatul unei corecte aprecieri a probatoriului administrat în cauză. *Per a contrario*, Colegiul reține că verificarea probelor presupune analiza lor individuală și în ansamblu, coroborarea acestora cu alte mijloace de probă administrate în cauză, verificarea sursei de proveniență, precum și, după caz, administrarea de probe suplimentare, în conformitate cu prevederile Codului contravențional și cu regulile generale ale probațiunii.

Aflarea adevărului obiectiv în cauză este posibilă exclusiv prin administrarea unui probatoriu complet, apt să reflecte fidel împrejurările faptice și să permită formarea convingerii instanței asupra situației reale.

În speță, Colegiul constată că nu există un ansamblu probator care să confirme circumstanțele invocate de pretinsa victimă Alina PÎNZARU și de agentul constatator, potrivit cărora Egor CATAN ar fi săvârșit fapta contravențională imputată la data de 16.09.2023. Din materialele cauzei nu rezultă probe obiective, independente și coroborate, care să demonstreze elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.70 alin.(1) Cod contravențional. Totodată, rămâne neclar pe ce mijloace de probă concrete s-a întemeiat constatarea agentului constatator, în condițiile în care din dosar rezultă că acuzația este fundamentată, în esență, exclusiv pe declarațiile persoanei pretins vătămate, fără existența unor probe materiale sau obiective de coroborare. Or, o asemenea abordare nu poate fundamenta, prin ea însăși, răspunderea contravențională, întrucât ar contraveni exigențelor privind sarcina probei și standardul de dovedire a vinovăției. Declarațiile unei singure părți nu pot constitui temei suficient pentru stabilirea vinovăției, în lipsa unor elemente probatorii externe, verificabile și independente.

13. În acest context, Colegiul reține că în favoarea persoanei acuzate operează principiul *in dubio pro reo*, consacrat atât de normele procesual-contravenționale, cât și de garanțiile constituționale ale prezumției de nevinovăție. Orice dubiu rezonabil cu privire la existența faptei sau la vinovăția persoanei se interpretează în favoarea acesteia.

De asemenea, Colegiul constată că organul constatator nu a prezentat un probatoriu apt să răstoarne prezumția de nevinovăție, limitându-se la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, act care are valoare probatorie relativă și care nu poate substitui lipsa altor probe.

În acest sens, potrivit art.7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa*. Totodată, conform art.375 Cod contravențional, *persoana acuzată se consideră nevinovată până la dovedirea vinovăției în modul prevăzut de lege, iar sarcina probei revine organului constatator, orice dubiu fiind interpretat în favoarea acesteia.*

În cauza dedusă judecății, Colegiul constată că aceste exigențe nu au fost respectate, întrucât acuzația formulată se bazează exclusiv pe aprecieri subiective și pe procesul-verbal întocmit de agentul constatator, fără un suport probator coroborat, ceea ce echivalează cu neîndeplinirea obligației legale de a demonstra vinovăția persoanei trase la răspundere contravențională. Prin urmare, instanța de recurs reiterează că simpla consemnare a unei situații de fapt în procesul-verbal cu privire la contravenție nu poate constitui temei suficient pentru sancționarea unei persoane, în lipsa unui probatoriu complet, concludent și coroborat.

Drept consecință, Colegiul penal reține că în privința făptuitorului Egor CATAN nu există alte informații probatorii incriminatoare, în afara celor rezultate din constatarea personală a agentului constatator consemnată în procesul-verbal cu privire la contravenție. Or, o asemenea constatare, necoroborată cu alte mijloace de probă pertinente și concludente, nu este suficientă pentru a fundamenta răspunderea contravențională.

În acest sens, Colegiul subliniază că, la întocmirea procesului-verbal, agentul constatator nu a stabilit în mod complet și obiectiv circumstanțele esențiale ale cauzei,

raportate la elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.70 alin.(1) Cod contravențional, în special existența actului de răspândire a informațiilor mincinoase către terți, cu bună-știință, precum și caracterul defăimător al acestora, elemente obligatorii pentru existența faptei contravenționale. Or, aceste elemente nu au fost dovedite în speță prin probe directe sau indirecte, cauza fiind fundamentată exclusiv pe declarațiile persoanei pretins vătămate și pe procesul-verbal întocmit de agentul constatator.

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat în mod constant că dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 CEDO, impune ca instanțele să pronunțe hotărâri motivate, bazate pe un probatoriu suficient, iar sarcina probei revine acuzării, orice dubiu rezonabil urmând a fi interpretat în favoarea persoanei acuzate (*Ruiz Torija v. Spania*, *Boldea v. România*, *Anghel v. România*). Prin urmare, simpla consemnare a unor afirmații în procesul-verbal de constatare nu poate avea valoare probantă absolută și nu poate suplini lipsa unui probatoriu coroborat, apt să demonstreze vinovăția persoanei dincolo de orice dubiu rezonabil.

Colegiul reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție constituie un mijloc de probă supus aprecierii instanței, iar nu o dovadă irefutabilă a vinovăției. Prezumția de veridicitate a acestuia are caracter relativ și poate fi înlăturată prin orice mijloc de probă contrar sau prin lipsa coroborării cu alte probe. În speță, se constată că organul constatator nu a administrat un probatoriu complet, limitându-se la afirmații necoroborate și la aprecieri subiective, fără a demonstra în mod obiectiv existența faptei contravenționale și întrunirea elementelor constitutive ale acesteia.

Totodată, Colegiul reține că întocmirea procesului-verbal fără un suport probator suficient, coroborat și verificabil contravine exigențelor art.5, 7, 8 și 425 Cod contravențional, precum și principiului legalității și prezumției de nevinovăție consacrate de art. 375 Cod contravențional. În aceste condiții, nu poate fi reținută vinovăția lui Egor CATAN, întrucât aceasta nu este dovedită în modul prevăzut de lege, iar concluziile agentului constatator au un caracter pur declarativ, bazat pe presupuneri. În consecință, în lipsa unui suport probatoriu suficient, din care să rezulte întrunirea elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art.70 alin.(1) Cod contravențional, Colegiul constată că fapta imputată nu este dovedită, ceea ce atrage încetarea procesului contravențional.

14. Colegiul penal apreciază că recursurile declarate în cauză nu conțin critici veritabile de legalitate, ci reprezintă în esență simple afirmații declarative și exprimări de dezacord cu soluția adoptată de instanța de fond, fără a indica în mod concret erori de drept sau încălcări ale normelor procesuale ori materiale aplicabile. Or, din conținutul cererilor de recurs nu rezultă identificarea unor vicii de legalitate ale hotărârii atacate, în sensul prevăzut de art.466 Cod contravențional, respectiv erori de aplicare a legii materiale sau procesuale ori încălcări ale garanțiilor fundamentale ale procesului contravențional. Criticile formulate vizează, în mod exclusiv, propria apreciere a situației de fapt și o interpretare subiectivă a probatoriului administrat, fără a demonstra în ce mod instanța de fond ar fi aplicat eronat legea.

În acest context, Colegiul reține că simpla reiterare a unor susțineri privind pretinsa existență a faptei contravenționale, fără indicarea unor erori de drept imputabile instanței de fond, nu poate fi calificată drept motiv de recurs în sensul legii.

Totodată, invocarea generică a pretinsei insuficiențe a probelor sau a caracterului necorespunzător al soluției instanței de fond nu este suficientă pentru declanșarea controlului de legalitate, în absența unor argumente juridice concrete care să evidențieze încălcarea normelor de drept sau aplicarea greșită a acestora.

Prin urmare, Colegiul constată că recursurile declarate au un caracter pur declarativ și nu îndeplinesc exigențele legale ale unei căi de atac în drept, întrucât nu vizează erori de drept ale instanței de fond, ci exprimă doar dezacordul recurenților față de soluția pronunțată.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererile de recurs sunt neîntemeiate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursurile declarate de către victima Alina PÎNZARU și de agentul constatator, Grigore GOREU și a menține Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4203/2024 din 09 iunie 2025, fără modificări.

15. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se resping ca nefondate recursurile declarate de către victima Alina PÎNZARU și de agentul constatator, Grigore GOREU, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4203/2024 din 09 iunie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 366367 din 13 septembrie 2024 în privința lui **Egor CATAN** în temeiul art.70 alin.(1) Cod contravențional, şi se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI